

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 32/20
Luksemburg, 19 marca 2020 r.

Wyrok w sprawie C-234/18
Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno
pridobitoto imushtestvo / BP i in.

Prawo Unii nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu przez państwo członkowskie cywilnych procedur konfiskaty niezależnie od stwierdzenia popełnienia przestępstwa

Procedura taka nie wchodzi w zakres decyzji ramowej w sprawie konfiskaty mienia¹

Przeciwko BP, prezesowi rady nadzorczej banku bułgarskiego zostało wszczęte postępowanie karne za nakłonienie innych osób w okresie od grudnia 2011 r. do dnia 19 czerwca 2014 r. do sprzeniewierzenia środków pieniężnych należących do tego banku w wysokości około 105 mln EUR. Postępowanie karne jest w toku i nie zostało jeszcze zakończone prawomocnym wyrokiem.

Niezależnie od postępowania karnego bułgarska komisja ds. zwalczania korupcji i konfiskaty mienia stwierdziła, że BP i członkowie jego rodziny posiadają mienie znacznej wartości, którego pochodzenia nie można ustalić. Komisja ta wszczęła zatem postępowanie przed Sofijski gradski sad (sądem miejskim w Sofii, Bułgaria) w celu skonfiskowania nabytego nielegalnie mienia.

Sąd odsyłający zwrócił się w istocie do Trybunału z pytaniem, czy prawo Unii stoi na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi konfiskatę mienia nabytego nielegalnie sąd może zarządzić w postępowaniu, które nie jest uzależnione od stwierdzenia przestępstwa lub od skazania domniemyanych sprawców takiego przestępstwa.

W dzisiejszym wyroku Trybunał orzekł, że **decyzja ramowa w sprawie konfiskaty mienia ma na celu zobowiązanie państw członkowskich do ustanowienia wspólnych minimalnych zasad konfiskaty narzędzi i korzyści pozostających w związku z przestępstwami**, w celu ułatwienia wzajemnego uznawania nakazów sądowych o konfiskacie wydanych w ramach postępowań karnych.

Wynika stąd, że decyzja ta nie reguluje konfiskaty narzędzi i korzyści zarządzanej w ramach lub w następstwie postępowania, które nie dotyczy stwierdzenia popełnienia jednego lub kilku przestępstw.

Trybunał zauważył, że postępowanie w sprawie konfiskaty zawisłe przed Sofijski gradski sad ma charakter cywilny i że w prawie krajowym współistnieje ono z reżimem konfiskaty prawa karnego. Dotyczy ono wyłącznie mienia, co do którego zarzuca się, że zostało ono nabyte nielegalnie i jest prowadzone w sposób niezależny od ewentualnego postępowania karnego wszczętego przeciwko domniemanemu sprawcy przestępstw oraz od jego ewentualnego skazania.

W tych okolicznościach Trybunał stwierdził, że orzeczenie, które Sofijski gradski sad wyda w sprawie w postępowaniu głównym, nie wpisuje się w ramy postępowania dotyczącego przestępstw, a zatem nie jest ono zatem objęte zakresem stosowania decyzji ramowej w sprawie konfiskaty mienia

Trybunał orzekł, że **prawo Unii nie stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi konfiskatę mienia nabytego nielegalnie sąd może zarządzić w postępowaniu,**

¹ Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. 2005, L 68, s. 49)

które nie jest uzależnione od stwierdzenia przestępstwa lub od skazania domniemanych sprawców takiego przestępstwa.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793